

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 65/2019-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. októbra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátskou kanceláriou JUDr. Ján Florián Gajniak advokát, s. r. o., Šafárikovo námestie 2, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ján Florián Gajniak, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 8/2013 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 8/2013 porušené boli.

2. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDACTED] priznáva trovy konania v sume 390,52 € (slovom tristodevät'desiat eur a päťdesiatdva centov), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť na účet jej právneho zástupcu advokátskej kancelárie JUDr. Ján Florián Gajniak advokát, s. r. o., Šafárikovo námestie 2, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ústavnej s'ťažnosti [REDACTED] a [REDACTED] vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 65/2019-12 z 23. mája 2019 prijal na ďalšie konanie ústavnú s'ťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej aj „s'ťažovateľka“), a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej aj „s'ťažovateľ“, spolu aj „s'ťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 8/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. S'ťažovatelia v s'ťažnosti uviedli, že sú v procesnej pozícii žalobcov v napadnutom konaní o uvedenie motorového vozidla do pôvodného stavu alebo zaplatenie škody

s príslušenstvom. V sťažnosti namietali, že okresný súd nekoná plynulo bez zbytočných prietahov. V tomto smere okresnému súdu vyčítajú, že z hľadiska právnej a faktickej zložitosti veci ide o jednoduchú vec, keďže disponuje všetkými podkladmi a dôkazmi potrebnými na rozhodnutie, a napriek uvedenému nebol schopný do podania tejto sťažnosti, t. j. ani po piatich rokoch od doručenia návrhu vo veci, meritórne rozhodnúť.

3. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„a/. Postupom Okresného súdu Bratislava II v právnej veci č. k. 8 C/8/2013 boli porušené základné ľudské práva sťažovateľov zaručené čl. 48 odst. 2 Ústavy SR... ako i právo zaručené Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6... a Ústavný súd SR prikazuje, aby v tejto právnej veci Okresný súd Bratislava II konal bez ďalších prietahov.

b/. Sťažovateľovi v 1. rade, ako i sťažovateľovi v 2. rade Ústavný súd SR každému sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie za porušenie práva... vo výške po 5000.- Eur, ktorú sumu je povinný Okresný súd Bratislava II vyplatiť obidvom sťažovateľom do 10 dní od nálezu Ústavného súdu SR.

c/. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť sťažovateľovi v 1. a 2. rade spoločne trovy právneho zastúpenia...“

II.

Vyjadrenie okresného súdu a ďalšie podania sťažovateľov

4. Následne ústavný súd 4. júla 2019 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

5. Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 16. augusta 2019. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení v podstatnom uviedla:

„... Tunajší súd vo veci koná, i keď v niektorých obdobiach boli úkony vykonávané vo väčších časových odstupoch a z uvedeného dôvodu som pri vyhodnocovaní podanej

sťažnosti túto posúdila ako dôvodnú. V súčasnosti je vec tunajším súdom rozhodnutá a prebieha odvolacie konanie..

Je potrebné však uviesť, že dĺžka konania na tunajšom súde nebola ovplyvnená iba činnosťou súdu, k neprimeranej dĺžke konania prispeli aj samotní žalobcovia svojim prístupom ku konaniu. Z vytýčených pojednávani bolo 7 pojednávani odročených aj z dôvodu neúčasti žalobcov, kedy žiadali o odročenie, resp. ospravedlňovali neúčast' na pojednávani (31. 10. 2013, 09. 01. 2014, 24. 02. 2014, 17. 03. 2014, 28. 04. 2014, 02. 06. 2014, 17. 07. 2018, 20. 09. 2018).“

6. Okresný súd vo svojom vyjadrení zároveň vyslovil súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

7. Právny zástupca sťažovateľov sa v lehote určenej ústavným súdom nevyjadril, pričom vo výzve bol oboznámeným s tým, že ak v stanovenej lehote nebude jeho stanovisko doručené, ústavný súd bude toho názoru, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), účinného od 1. marca 2019, ktorý sa pri zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, použije aj na konania začaté do 28. februára 2019 (§ 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde), upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskom okresného súdu, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

13. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

14. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

16. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzali zbytočným priet'ahom, konali hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

18. Pokiaľ ide o zložitosť veci (právnou a skutkovú), teda žaloby „o náhradu škody z autonehody“, ústavný súd konštatuje, že predmetná vec sťažovateľov je štandardnou vecou.

19. Pri hodnotení správania sťažovateľky ako strany v napadnutom konaní ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľka čiastočne prispela k doterajšej dĺžke napadnutého konania, a to tým, že sedemkrát požiadala o odročenie pojednávania vo veci, tak ako na to upozornil okresný súd vo svojom stanovisku (bod 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia). Ústavný súd tak konštatuje, že sťažovateľka sa pričiniła o predĺženie napadnutého konania v trvaní približne pätnástich mesiacov. Pokiaľ ide o sťažovateľa, je potrebné uviesť, že sťažovateľ sa stal účastníkom konania, resp. stranou sporu až na základe uznesenia okresného súdu z 9. augusta 2018, ktorým ho pripustil do napadnutého konania.

20. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, bol postup samotného okresného súdu.

21. Predmetný súdny spis bol ústavnému súdu doručený prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave 18. septembra 2019. Vzhľadom na to, že súčasťou vyjadrenia okresného súdu k sťažnosti nebola chronológia úkonov okresného súdu a strán v napadnutom konaní, ústavný súd z predloženého súdneho spisu vypracoval pre účely tohto rozhodnutia vlastnú chronológiu úkonov okresného súdu a strán napadnutého konania, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- 9. september 2012 – osobne doručený návrh sťažovateľky Okresnému súdu Bratislava IV adresovaný okresnému súdu, zaregistrovaný na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 24 C 186/2012,

- 27. september 2012 – výzva Okresného súdu Bratislava IV na zaplatenie súdneho poplatku za návrh,

- 7. november 2012 – vydané uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, ktorým konanie zastavil,

- 28. november 2012 – úradný záznam o telefonáte sťažovateľa, že manželka má dôchodok 300 €, nevie zaplatiť súdny poplatok, upozorňuje, že návrh bol adresovaný okresnému súdu,

- 4. december 2012 – doručené odvolanie sťažovateľky, žiadosť o postúpenie veci okresnému súdu spojený so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov a s vyplneným tlačivom o pomeroch účastníka a ostatnými písomnosťami o výške dôchodku,

- 7. január 2013 – Okresný súd Bratislava IV listom postúpil vec okresnému súdu,

- 9. január 2013 – návrh doručený okresnému súdu Okresným súdom Bratislava IV,

- 26. apríl 2013 – výzva okresného súdu odporcom na vyjadrenie sa k návrhu,

- 24. máj 2013 – doručené vyjadrenie odporcu v 2. rade, návrh na príbratie účastníka,

- 29. máj 2013 – doručené vyjadrenie odporcu v 1. rade, návrh na príbratie účastníka,

- 1. október 2013 – oznámenie o určenom termíne pojednávania na 4. november 2013,

- 17. október 2013 – žiadosť o odročenie pojednávania právneho zástupcu (ďalej len „PZ“) odporcu v 1. rade z dôvodu kolízie skoršie určeného termínu pojednávania PZ,

- 31. október 2013 – žiadosť sťažovateľky o odročenie pojednávania z dôvodu nerozhodnutia o pripustení ďalšieho účastníka, hľadania si advokáta na zastupovanie a imobility sťažovateľky, vyjadrenie spojené s návrhom na prerušenie konania, oprava petitu návrhu a doplnenie o alternatívny petit,
- 4. november 2013 – pojednávanie odročené bez prejednaní veci z dôvodu ospravedlnenej neúčasti účastníkov konania, nový termín pojednávania určený na 13. január 2014,
- 23. december 2013 – žiadosť o odročenie pojednávania PZ odporcu v 2. rade z dôvodu kolízie skoršie určeného termínu pojednávania PZ,
- 9. január 2014 – žiadosť sťažovateľky o odročenie pojednávania z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu, žiadosť o ustanovenie PZ,
- 10. január 2014 – ospravedlnenie PZ odporcu v 2. rade, súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti,
- 10. január 2014 – pojednávanie odročené bez prejednaní veci pre ospravedlnenú neúčasť sťažovateľky a PZ odporcu v 1. rade, určený nový termín na 24. február 2014,
- 24. február 2014 – pojednávanie odročené pre nedoručenie oznámenia o termíne pojednávania,
- 17. marec 2014 – pojednávanie odročené bez prejednaní veci pre ospravedlnenú neúčasť strán sporu, určený nový termín na 28. apríl 2014,
- 16. apríl 2014 – doručená žiadosť sťažovateľky o odročenie pojednávania pre nerozhodnutie o žiadosti o pridelenie právneho zástupcu,
- 28. apríl 2014 – pojednávanie odročené pre ospravedlnenie sťažovateľky na 2. jún 2014,
- 2. jún 2014 – pojednávanie odročené pre neúčasť sťažovateľky, ako aj odporcov a ich PZ, určený nový termín na 8. september 2014,
- 12. jún 2014 – opätovná žiadosť sťažovateľky o pridelenie právneho zástupcu, pretože centrum právnej pomoci jej žiadosti nevyhovelo,
- 27. júl 2016 – doručené oznámenie o vstupe intervenienta – poisťovne do sporu,
- 2. september 2014 – okresný súd uznesením priznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov, listom upovedomil o možnosti nechať sa zastúpiť fyzickou osobou,

- 2. marec 2018 – sťažovateľ oznámil svoj vstup do napadnutého konania z titulu spoluvlastníctva vozidla, keďže ho nadobudli za trvania manželstva,
- 2. máj 2018 – okresný súd určil termín pojednávania na 17. júla 2018,
- 9. júl 2018 – elektronicky e-mailom doručená žiadosť sťažovateľky o odročenie pojednávania, pretože okresný súd nerozhodol o vstupe sťažovateľa do konania,
- 17. júl 2018 – pojednávanie, odročené pre neúčast' strán sporu, nový termín určený na 20. september 2018,
- 9. august 2018 – okresný súd uznesením pripustil sťažovateľa do napadnutého konania,
- 20. september 2018 – doručené ospravedlnenie sťažovateľky z neúčasti na pojednávaní so žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu,
- 20. september 2018 – elektronicky emailom doručené čiastočné späťvzatie žaloby sťažovateľom,
- 20. september 2018 – pojednávanie, pripustená zmena žaloby, čiastočné späťvzatie, vyneseny rozsudok, čiastočné zastavenie, vo zvyšku zamietnutý návrh,
- 16. november 2018 – doručené odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu z 20. septembra 2018,
- 7. január 2019 – výzva okresného súdu odporcovi na vyjadrenie sa k odvolaniu, uznesením uložil sťažovateľovi uhradiť súdny poplatok za odvolanie,
- 14. január 2019 – doručené vyjadrenie odporcu k odvolaniu,
- 11. február 2019 – doručené odvolanie sťažovateľov proti uzneseniu o poplatkovej povinnosti, žiadosť sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 14. máj 2019 – okresný súd uznesením nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 15. máj 2019 – okresný súd uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o poplatkovej povinnosti,
- 3. júl 2019 – okresný súd predložil Krajskému súdu v Bratislave súdny spis na účel rozhodnutia o odvolaní.

22. Ústavný súd, vychádzajúc z chronológie úkonov okresného súdu a strán konania, konštatuje, že postup okresného súdu v období od 2. septembra 2014, keď okresný súd

uznesením priznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov, až do nasledujúceho relevantného úkonu pojednávania konaného 17. júla 2018 je poznačený neodôvodnenou nečinnosťou. Toto obdobie v trvaní necelých štyroch rokov ústavný súd hodnotí ako zbytočný prieťah.

23. Vychádzajúc zo zistenia bezdôvodnej nečinnosti v napadnutom konaní v trvaní necelých štyroch rokov, prihliadajúc na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania (približne 6 rokov, pozn.), ústavný súd nemohol považovať postup okresného súdu za súladný so základným právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo právom na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote, preto dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku rozhodnutia).

24. Ústavný súd ústavnej sťažnosti v časti namietaného porušenia označených práv sťažovateľa postupom okresného súdu nevyhovел, pretože sťažovateľ sa stal stranou v napadnutom konaní až na základe rozhodnutia okresného súdu z 9. augusta 2018 a zjavne k porušeniu jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní ani nemohlo dôjsť (bod 4 výroku rozhodnutia).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

25. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

26. Ústavný súd síce konštatoval porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, avšak v čase rozhodovania ústavného súdu bolo konanie pred okresným súdom ukončené, preto nebolo potrebné formulovať osobitný príkaz ku konaniu bez zbytočných prieťahov. Tu ústavný súd pripomína, že aj v prípade potenciálneho vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie

na základe výsledku odvolacieho konania pre okresný súd povinnosť konať bez prietáhov vyplýva priamo z čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, garantujúcich sťažovateľke rýchly a plynulý priebeh konania. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnej sťažnosti, ktorou sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, nevyhovel (bod 4 výroku rozhodnutia).

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

28. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

29. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti žiadali priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € každému zo sťažovateľov, ktoré odôvodnili vznikom majetkovej aj nemajetkovej ujmy.

30. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

31. Vzhľadom na zbytočné prieskany v postupe okresného súdu v napadnutom konaní, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľky a všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd, majúci na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 1 500 € za primerané finančné zadosťučinenie (bod 2 výroku rozhodnutia). Sťažovateľovi požadované primerané finančné zadosťučinenie nepriznal, keďže predpokladom jeho priznania v zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy je vyslovenie porušenia jeho základných práv a slobôd postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci. Keďže sťažnosti sťažovateľa v časti namietaného porušenia jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní nevyhoveli (bod 25 odôvodnenia tohto rozhodnutia), nemohol vyhovieť ani tej časti jeho sťažnosti, ktorou žiadal priznať finančné zadosťučinenie (bod 4 výroku rozhodnutia).

VI.

Trovy konania

32. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania. Právny zástupca sťažovateľov si nárok na náhradu trov konania uplatnil za tri úkony právnej služby a trovy konania vyčíslil v sume „540,- Eur vč. DPH“.

33. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Odmenu priznal za dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie sťažnosti, vychádzal pritom z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2017, ktorá bola 921 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2018. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2018 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 153,50 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 9,21 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 162,71 € za jeden úkon uskutočnený v roku 2018, t. j. za dva úkony 325,42 €. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, tak ako to vyplýva zo súdneho spisu, predstavujú sumu 325,42 €, ktoré sa vzhľadom na skutočnosť, že advokátska kancelária je aj platcom dane z pridanej hodnoty, zvyšujú o 20 %. Ústavný súd preto úspešnej sťažovateľke priznal náhradu trov konania v sume 390,50 € (bod 3 výroku rozhodnutia).

34. Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2019

Jana Laššáková
predsedníčka senátu